

[Kyed.]

forløbne Aar, ikke kan blive yderligere skærpet eller med Rette skærpet.

Hvad angaar § 5, er vi indforstaaet med Formaalet ud fra de Erfaringer, der er indhøstet i tidligere Perioder. Vi er ganske vist klar over, at det kan medføre, at en Del Landbrugere, som særlig har Forudsætning for at dyrke Byg til Eksport, vil kunne blive forhindret i at faa en Mervortjeneste, men paa den anden Side saaledes som Omsætningsforholdene, Valutaforholdene nu engang er kommet til at ligge, maa disse i dette Spørgsmaal være de herskende, de stærkest afgørende. Det, vi derfor kan ønske, er, at Ministeren kunde gaa ind paa en Ordning, hvorefter Landbrugsraadet ogsaa skulde give Tilslutning til de Bestemmelser, der kan træffes i Henhold til § 5.

Jeg skal slutte med at sige, at naar vi fortsat kan være med til en Lovgivning paa dette Omraade, er det dikteret af de bestaaende Forhold vedrørende Svinekontingenteringen, Valutaforholdene og Udlandets Dumping-Politik, hvad Korn angaar. Men skal vi opnaa, hvad der tilsigtes: En retfærdig indre Fordeling mellem de forskellige Størrelser af Landbrug og øget Selvforsyning med Korn af valutariske Grunde, maa der ske Ændringer paa de af mig her paapegede Punkter, og det mener jeg, man maa kunne forhandle sig til Rette om i Udvalget. Paa mit Partis Vegne kan jeg tilsige Villighed til en saadan Forhandling.

Hvad angaar Lovforslaget om Regulering af Svineproduktionen, er der indført en ny Bestemmelse i § 1, Stk. 3. Stykke 2 kan ganske vist give Anledning til nogen Fortolkning, men jeg gaar dog ud fra, at der ikke bliver Grund dertil, idet jeg over for den højtærede Minister vil præcisere, at vi forudsætter, at Stykke 2 praktiseres fremtidig saaledes, som denne Bestemmelse hidtil er praktiseret gennem Svinereguleringsudvalget, og at der, hvis der sker en Forhøjelse eller Formindskelse af det Antal Svin, man maa eksportere, kun kan være Tale om, at det mindre Landbrugs Stilling bliver forholdsvis den samme som nu, at der med andre Ord ikke sker større Nedsættelse af Svinekortenes Antal for Forlodssvin, end der procentvis sker af de Svinekort, der fordelte efter andre Kriterier — det være sig Grundskyld eller Mælk. Paa anden Maade forstaar vi ikke Stykke 2. Det var ogsaa den Opfattelse, vi gjorde gældende i Landbokommissionen, og som vi sammen med Det konservative Parti

skriftligt lod tilføre Protokollen, da det Spørgsmaal fandt sin endelige Løsning i Landbokommissionen.

Hvad Stykke 3 angaar, aabner denne Bestemmelse Mulighed for betydelige Ændringer i Henseende til Hjemmemarkedets Forsyning med Flæsk til Priser, der ligger under Verdensmarkedets Priser, idet Landbrugsministeren herefter bemyndiges til at regulere Flæskepriserne nedefter paa Hjemmemarkedet. I Lovforslagets Bemærkninger begrundes denne Bestemmelse med, at der er for stor en Spændvidde mellem Prisen paa Svin, der leveres uden Kort, og Svin, der leveres med Kort. Nu er Forholdet det, at man i Praksis ikke kan tillægge denne Spændvidde mellem Priserne paa Eksportsvin og Svin, der leveres uden Kort, nogen Betydning, for den vil for det første fortsat være til Stede, selv om vi foretager en Ændring i Loven som den her foreslaaede, og for det andet er denne Spændvidde saa stor, fordi Prisen paa Svin uden Kort ansættes saa lavt, at det kommer til at virke som Produktionsforbud, idet ingen uden Tab vil kunne producere til de der angivne Priser.

Spørgsmaalet er derfor i Virkeligheden dette, om der skal indføres en Bestemmelse, hvorefter Landbruget kommer til at levere Flæsk til Hjemmemarkedet til en Pris, der er lavere end den, der betales paa Verdensmarkedet, hvilket i Praksis vil sige, at det for de samme Penge skal levere et større Antal Svin. Den foreslaaede Bestemmelse er ikke Udtryk for den Stilling, som Regeringen i Almindelighed indtager over for Prisniveauet paa Hjemmemarkedet, naar det gælder andre Varer end Landbrugsgets, og den peger ogsaa mod Genindførelsen af et tidligere benyttet System, nemlig Maksimalprisansættelsen.

Det fik man en yderligere Bekræftelse paa ved Udtalelserne fra Ordføreren for Det socialdemokratiske Parti, der oven i Købet vilde have det paa den Maade, at man straks ansatte de Priser, som skulde betales for Svin, der leveres til Hjemmemarkedet; han var ikke tilfreds med, at Ministeren fik en Bemyndigelse som den, her er Tale om, idet han ikke mente, det kunde føre til noget Resultat. Jeg synes nu ikke, man paa Forhaand skal udtale en saadan Mistillid til den højtærede Landbrugsminister, og jeg kan derfor ikke følge den ærede Ordfører for Socialdemokratiet paa dette Punkt. I Bemærkningerne til Lovforslaget oplyses intet om Landbrugsgets Stilling til Spørgsmaalet om Prisansættelsen for Svin, der leveres til Hjemmemarkedet, hvor-